

dr Maria Krystyna Szmigel

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Krakowie

Zespół Edukacyjnej Wartości Dodanej

Portal internetowy *My School*, źródłem informacji o jakości nauczania w australijskich szkołach

Wstęp

Publikowanie informacji na temat poszczególnych szkół staje się coraz częstszą praktyką w wielu krajach. Jeżeli rządy chcą wspomagać rodziców w wyborze szkoły, nie mogą ignorować potrzeby istnienia obiektywnej, odpowiedniej, a przede wszystkim wiarygodnej informacji o poszczególnych szkołach. Dane te są uzupełnieniem innych informacji, jakie rodzice mogą zdobyć sami o szkole. Obiektywizm pierwszych uzupełnia subiektywizm drugich. Ze względu jednak na czynniki utrudniające wybór dowolnej szkoły, jakimi są zarówno względy finansowe rodzin, jak i dostępność miejsc w dobrych szkołach poza rejonem szkoły rządy wszystkich państw liczą na to, że także szkoły skorzystają na publikowaniu danych, samodzielnie kontrolując jakość pracy i kierując swoim rozwojem.

Wraz ze wzrostem autonomii szkół, władze chcą inspirować je do podejmowania działań, które mogą wpłynąć na procesy mające wpływ na rozwój uczniów, a tym samym na nauczanie i uczenie się w szkołach. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, że zarówno organy prowadzące szkoły jak i nadzorujące poszukują coraz więcej obiektywnych informacji na temat jakości nauczania w szkołach, uzupełniając je badaniami socjologicznymi prowadzonymi w ramach ewaluacji zewnętrznej szkół.

Szukając inspiracji do naszych kolejnych prób rozszerzania informacji o jakości nauczania w szkole, przybliżę sposób, w jaki rząd australijski gromadzi dane i przetwarza je w jasny, ujednolicony komunikat udostępniany za pośrednictwem portalu internetowego *My School*. Przekazane do publicznej wiadomości informacje o 10 000 szkół umożliwiają rodzicom wybór szkoły dla swego dziecka a zespołom nauczycielskim dostarczają motywacji do pracy poprzez możliwość porównania efektów nauczania w szkole w procesie edukacyjnym ze szkołami podobnymi pod względem cech społeczno-ekonomicznych uczniów, co poprawia trafność oceny jakości pracy szkoły. Opis portalu *My School* został poprzedzony informacją o obowiązującym systemie edukacyjnym w Australii¹.

¹ Pragnę równocześnie podziękować Romanowi Dolacie za inspirację tematyczną oraz Piotrowi Feren-cowi z info1@pacifik-center.net i Jackowi Gargasowi byłemu pracownikowi OKE a dziś mieszkańcowi Australii i rodzicowi dzieci uczęszczających do różnych australijskich szkół za udzieloną pomoc w odnalezieniu poszukiwanych danych i sprawdzeniu ich aktualności.

System edukacyjny

System edukacji w Australii jest jednym z najlepiej zorganizowanych na świecie i jest „przyjazny” imigrantom. Wynika to z faktu, że Australia jest krajem wielokulturowym, gdzie co czwarty obywatel tego kraju urodził się poza jego granicami.

System edukacji na poszczególnych szczeblach jest koordynowany i zarządzany przez oświatowe władze stanowe oraz rząd federalny - Department of Education, Employment and Workplace Relations.

Pomiędzy stanami Australii istnieją niewielkie rozbieżności sprowadzające się do różnego systemu rozliczania liczby lat spędzonych w szkole podstawowej i średniej, różnic w programach i nazewnictwie świadectw oraz dyplomów na tym samym etapie edukacji. Szkoły mogą być zarządzane przez rząd stanowy lub być własnością prywatną. 30% uczniów uczących się w szkołach średnich uczy się w szkołach prywatnych. Najbardziej popularne to Szkoły Katolickie i Anglikańskie, ale w Australii można znaleźć szkołę każdej grupy religijnej. Większość prywatnych szkół średnich jest podzielona na szkoły żeńskie i męskie, natomiast publiczne szkoły średnie w Australii są koedukacyjne.

System australijski narzuca obowiązek pobierania nauki przez 10 lat, co oznacza, że w wieku 15 lat można zakończyć edukację. Jeśli po ukończeniu 10 roku nauki uczeń zamierza kształcić się dalej i decyduje się zdać maturę, to musi sobie wybrać przedmioty na rok 11, w tym język angielski, który jest przedmiotem obowiązkowym. Dziecko w wieku 15 lat dokonuje już życiowych wyborów, które determinują wybór przyszłej dziedziny studiów i poważnie wpływają na jego dorosłą przyszłość. W podjęciu tej ważnej decyzji uzyskuje wsparcie nie tylko ze strony rodziców, ale również szkoły, która oferuje pomoc i indywidualne doradztwo w wyborze przedmiotów pod kątem przyszłej kariery oraz możliwości i zdolności ucznia. Charakterystycznym elementem każdej australijskiej szkoły jest typowy dla niej mundurek uczniowski.

Szkoły podstawowe

Wiek dzieci uczących się w poszczególnych klasach jest mniej więcej taki sam. Obowiązkową naukę poprzedza rok przygotowawczy (Prep.) odpowiadający naszej „zerówce”. Nauka obowiązkowa trwa 5 lub 7 lat (w różnych stanach Australii).

Każda klasa ma jednego nauczyciela, który uczy wszystkich przedmiotów. Uczniowie mający problemy w nauce są wychwytywani bardzo szybko i dostają dodatkowe, często indywidualne nauczanie pozwalające na wyrównanie różnic (bardzo rzadko powtarzają rok). Uczniowie, którzy wyprzedzają pozostałych są przenoszani do klasy wyżej. Decyzja o tym należy do nauczyciela.

Szkoły średnie

Nauka w nich trwa odpowiednio 5 lub 7 lat. Podczas pierwszych lat nauki w szkole średniej uczniowie uczą się przedmiotów obowiązkowych, takich jak: język angielski, matematyka, nauki przyrodnicze i wychowanie fizyczne.

Uczniowie mogą wedle swoich zainteresowań wybierać pozostałe przedmioty, np. języki obce, sztukę, muzykę, historię, technologię informacyjną, przedmioty techniczne. Podczas dalszych lat nauki uczniowie są zachęceni do specjalizacji w wybranych przez siebie kierunkach.

Wiele szkół ma specjalny program zarówno dla słabszych, jak i dla najzdolniejszych uczniów. Słabsi są podciągani w tzw. Improvement Program, a najzdolniejsi uczestniczą w programach Accelerated Education. Obydwa programy różnią się od tzw. „Main Stream” na tyle znacznie, że posługują się innymi podręcznikami. Mogą to być programy z poszczególnych przedmiotów (np. szybszy program z matematyki, dla szczególnie uzdolnionych matematyków lub szybszy obejmujący całość programu). Żeby móc uczyć się według tego programu, trzeba zdać egzamin, który trwa często kilka dni. Egzamin obejmuje język angielski, matematykę, umiejętność logicznego myślenia, psychotesty (np. Ravena). Dzieci, które się zakwalifikowały, mają dodatkowe zajęcia na współpracujących ze szkołami uniwersytetach. Uczęszczają w soboty na wykłady albo korzystają z uczelnianych laboratoriów.

Ostatnie 2 lata nauki w szkole średniej są latami przygotowującymi do nauki na wyższych uczelniach. Są to tak zwane lata imatrykulacyjne. Warunkiem przyjęcia na studia jest ukończenie 12 lat nauki i zdana matura państwowa. Uzyskanie dyplomu nie gwarantuje dostania się na studia. Jednak zdecydowana większość młodzieży po ukończeniu szkoły średniej decyduje się w pierwszej kolejności zdobyć zawód, a tylko nieliczni kontynuują naukę na płatnych uczelniach wyższych.

Szkoły zawodowe i technika TAFE

Uczniowie, którzy ukończyli szkołę średnią, mogą podjąć naukę

w szkole zawodowej. Przygotowują one uczniów do podjęcia pracy w wybranym przez siebie zawodzie. Wiele szkół współpracuje z uniwersytetami. Nauczycielami są często pracownicy zakładów przemysłowych, którzy dzielą się swoim doświadczeniem zawodowym z uczniami. Po ukończeniu szkoły można podjąć naukę uzupełniającą na uniwersytecie.

Edukacja policealna realizowana jest w ramach dwóch systemów:

- VET (Vocational Education and Training) – kształcenie na poziomie szkoły zawodowej.
- TAFE (Tertiary And Further Education) - kształcenie na poziomie polskiego technikum/policealnego studium zawodowego.

Kursy te nie wymagają zdania matury i są dostępne po 10 latach nauki, a kończą się nabyciem kwalifikacji poświadczonej Certyfikatem I, II, III lub IV, który określa poziom nabytych przez ucznia kwalifikacji i uprawnień. W zależności od ambicji ucznia i długości trwania kursu nauka może trwać od kilku tygodni do 3 lat. Świadectwa te są porównywalne ze świadectwami polskich szkół zawodowych. Kursy, po których otrzymuje się tytuł „technika”, mają znacznie szerszy program, wydłużony czas nauki i przygotowują do pracy na kierowniczych stanowiskach. Warunkiem przyjęcia na takie kursy jest posiadane 12 lat nauki, zdana matura potwierdzona świadectwem typu Diploma lub Advanced Diploma.

Studia wyższe

Przeważająca większość uniwersytetów w Australii to uniwersytety państwowe i publiczne. Istnieje jednak także niewielka liczba uniwersytetów prywatnych. Studiowanie w Australii obejmuje dwa etapy edukacji: undergraduate i postgraduate.

W zależności od kierunku studiów pierwszy etap może obejmować trzy, cztery lub sześć lat nauki i kończy się zdobyciem tytułu licencjata (Bachelor). Większość młodzieży poprzestaje na tym etapie i decyduje się na podjęcie pracy. Wyższy etap wtajemniczenia naukowego to studia postgraduate, po których uzyskuje się tytuły naukowe: Bachelor with Honours, Master Degree, Doctor of Philosophy – PhD. W Australii niekoniecznie trzeba uzyskać tytuł magistra, żeby otrzymać PhD. Wielu studentów zainteresowanych studiami doktoranckimi po prostu omija MD i studiuje innym trybem, który wiedzie bezpośrednio do doktoratu.

Uniwersytety oferują także kursy zawodowe na poziomie diploma i advanced diploma oraz kursy przygotowawcze na studia.

Australijskie uniwersytety mają dobrą opinię w świecie i są cenowo konkurencyjne w stosunku do brytyjskich i amerykańskich, przyciągają więc rzesze zagranicznych studentów. Studenci z około 45 państw świata przyjeżdżają do Australii, aby uczyć się tam języka angielskiego w centrach intensywnej nauki języka angielskiego ALICOS, które słyną na całym świecie z wysokich standardów nauczania. W uwagi na duże zainteresowanie studentów zagranicznych kontynuowaniem lub rozpoczęciem nauki w Australii rząd australijski stworzył CRICOS – specjalny rejestr szkół zawierający tylko te placówki edukacyjne, które zapewniają wysoki poziom usług edukacyjnych i mogą oferować naukę także studentom międzynarodowym.

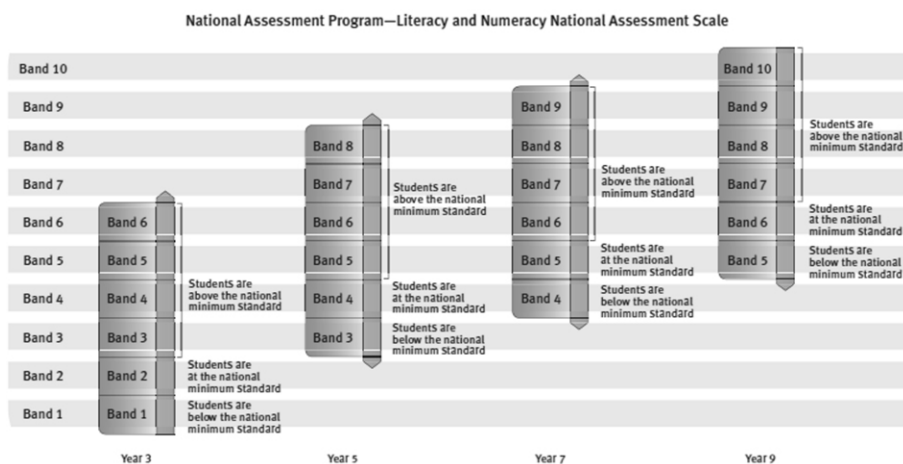
ACARA

To akronim australijskiego urzędu o nazwie The Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority odpowiedzialnego za rozwój krajowego programu nauczania, krajowego programu oceny, krajowego programu gromadzenia danych i raportowania osiągnięć wszystkich uczniów w kraju do 21. roku życia. ACARA realizuje swoje zadania jako niezależny organ upoważniony przez Radę Ministrów ds. Edukacji i Spraw Młodzieży (MCEECDYA) we współpracy z wieloma zainteresowanymi stronami, w tym nauczycielami, dyrektorami, władzami państwowymi i terytorialnymi władzami oświatowymi, stowarzyszeniami zawodowymi, grupami społecznymi. Na stronie prowadzonej przez ACARA znajdują się zarówno standardy wymagań, jak i raporty z wyników testowania uczniów oraz instrukcje pisemne i filmowe, jak czytać wyniki szkół i uczniów.

Standardy wymagań i ich pomiar

W trakcie nauki szkolnej, począwszy od 2008 roku, wszyscy uczniowie w Australii są czterokrotnie badani w zakresie postępów w nauce jednolitymi testami NAPLAN. Pomiarom osiągnięć są objęci uczniowie po 3, 5, 7 i 9 roku nauki.

Z opisów wymagań wynika, że w Australii silniej niż treści przedmiotowe akcentowane są ogólnorozwojowe cele kształcenia i kumulatywność osiągnięć rozumiane jako możliwość traktowania osiągnięć łącznych ucznia w wybranym okresie jako sumy osiągnięć etapowych, uzyskiwanych w kolejnych odcinakach czasu. Można przyjąć, że takie umiejętności jak czytanie, pisanie, kompetencje językowe i matematyka rozwijane są w sposób ciągły, przez cały okres kształcenia ogólnego. Niezależnie od różnic programowych i podręcznikowych między terytoriami, pomiarowi podlegają właśnie te umiejętności. Każda z nich jest rozpisana na cały cykl kształcenia szkolnego, co odpowiada znaczeniu standardów podłużnych. Scharakteryzowano opisowo 10 poziomów każdej z umiejętności (Band 1 do Band 10). Im wyżej, tym umiejętności są szersze i bardziej złożone. Badanie językowe ze względu na dużą liczbę obcokrajowców ogranicza się do standardu australijskiego (nauka angielskiego MCEECDYA 2005).

Rys.1. Źródło: National Assessment Program Literacy and Numeracy NAPLAN. Summary Report 2010, s. 3

Uczniowie w 3. roku nauki piszą testy sprawdzające umiejętności opisane na poziomach od 1. do 6., uczniowie w 5. roku nauki umiejętności opisane na poziomach od 3. do 8., uczniowie w 7. roku nauki od 4. do 9. i uczniowie w 9. roku nauki na poziomach od 5. do 10. (rys.1.).

Na rysunku 1. obok wykresu dla każdego rocznika znajduje się opis wskazujący na wyróżnienie trzech poziomów osiągnięć uczniów. Najniższy jest opisany jako poniżej krajowego minimalnego standardu, czyli należy spodziewać się trudności w nauce u tej grupy uczniów; kolejny (na wysokości 2. poziomu ucznia 3. rocznika) odpowiada krajowemu minimalnemu standardowi. Wszystkie poziomy w górę odpowiadają wynikom uczniów powyżej minimalnego krajowego standardu. Jak widać, zróżnicowanie umiejętności dla poziomu powyżej krajowego minimum rozciąga się przez 4 poziomy umiejętności, co wskazuje na fakt spodziewanej różnicy w poziomie opanowania umiejętności w każdym roczniku uczniów. Warto także zwrócić uwagę na fakt stopniowego podnoszenia poprzeczki minimalnego standardu krajowego dla kolejnego rocznika nauczania.

Dla 3. roku nauki minimalny standard to 2. poziom; dla 5. roku nauki – 4. poziom; dla 7. roku nauki – 5. poziom i dla 9. roku nauki poziom 6.

Prezentowany sposób opisu wymagań i zastosowania kilkakrotnego pomiaru osiągnięć uczniów z zastosowaniem standaryzowanych testów daje możliwość szacowania wartości dodanej bezwzględnej jako różnicy poziomu umiejętności ustalonej na podstawie wyników pomiaru tej samej umiejętności w wybranych fazach procesu uczenia się.

W Australii rozwija się edukacyjna **diagnostyka unormowana**, w postaci obowiązkowego badania osiągnięć uczniów (*high-stakes testing*) od 2008 roku za pomocą standaryzowanych narzędzi pomiaru, jakimi są testy NAPLAN. Diagnostyka unormowana według B. Niemierko (2008, s. 26) obejmuje aktualne właściwości badanych obiektów w ujęciu przekrojowym dla odpowiedniej populacji. Opisuje rzeczywistość, przedstawiając zarejestrowane fakty na tle właściwości populacji. W diagnostyce unormowanej abstrahujemy od wcześniejszej znajomości uczniów, a więc dokonujemy jej za pomocą zewnętrznych egzaminów. Z przeszłości czerpiemy wiedzę jedynie umożliwiającą właściwy dobór narzędzi do badań. Testy stanowiące owe narzędzia odzwierciedlają aspekty umiejętności *czytania, pisania i matematycznego myślenia* oraz programy nauczania we wszystkich stanach i terytoriach. Liczba zadań i czas trwania testowania jest zróżnicowany, np. z matematyki dla klas 3. wynosi 45 minut (35 zadań); dla klas 5. – 50 minut (40 zadań); dla klas 7. i 9. – 2 razy po 40 minut (2 x po 32 zadania), przy czym jedna część umożliwia rozwiązywanie zadań z kalkulatorem, a druga bez kalkulatora.

Czytanie w klasie 3. badane jest 35 zadaniami a w klasie 9. – 47 zadaniami. Pisanie (umiejętności językowe tj. ortografia, interpunkcja) sprawdzane jest 48 zadaniami w klasie 3. i 54 zadaniami w klasie 9.

Egzaminy testowe w Australii zawsze odbywają się w ciągu trzech dni w maju, równocześnie na wszystkich poziomach edukacyjnych. Na stronie internetowej ACARA podano już terminy egzaminów do 2020 roku. Pierwsze wyniki egzaminów są podawane we wrześniu, a krajowy raport ukazuje się jeszcze później.

Przykłady testów i zadań są udostępniane na stronie internetowej, umożliwiając zapoznanie się z nimi przez nauczycieli, uczniów i rodziców w całej Australii. W związku z pojawiającymi się kontrowersjami dotyczącymi badań NAPLAN organizatorzy badań poprzez strony internetowe szczególnie odwołują się do rodziców, których zadaniem jest zarówno zadbanie o rozwiązanie przykładowych zadań, jak i przygotowanie emocjonalne dzieci do egzaminów oraz dbałość o zachowanie pozytywnego stosunku do badania: *Jeżeli swojemu dziecku pokażesz, że egzaminy nie mają żadnej wartości, to być może nie skoncentruje się ono wystarczająco silnie podczas testu lub może nie zakończyć testu.*

Portal internetowy *My School*

My School – pod takim tytułem ACARA prowadzi portal umożliwiający przeszukiwanie profili prawie 10 000 australijskich szkół. Profesor Barry Mc Gaw AO, przewodniczący Urzędu Sprawozdawczości ACARA, twierdzi, że jego strona internetowa ma wypełnić dwie główne funkcje : informować rodziców

i uczniów o szkole, jej misji, personelu, zasobach, źródłach finansowania, charakterystyce uczniów i ich wynikach przez wiele lat oraz zapewnić szkołom i społecznościom lokalnym możliwość porównań wyników nauczania w zakresie czterech obszarów edukacyjnych z tymi szkołami, które mają podobnych pod względem cech indywidualnych i społeczno-ekonomicznych uczniów. Porównania mają na celu dostarczenie informacji służących wspieraniu poprawy wyników nauczania w szkołach. Wśród szkół o podobnych grupach uczniów są takie, które mogą pobudzać inne do uzyskania wyższych wyników przez uczniów. Zarówno uczniowie, jak i ich nauczyciele mogą być źródłem informacji na temat praktyk dydaktycznych, które dają korzystniejsze rezultaty.

My School

Find a school | Glossary | More information | Contact us

Welcome
My School enables you to search the profiles of almost 10,000 Australian schools.

You can quickly locate statistical and contextual information about schools in your community and compare them with statistically similar schools across the country.

A note from ACARA

The *My School* website has two main purposes.

Firstly, it provides parents and students with information on each school – its view of itself and its mission, its staffing, its resources and its students' characteristics and their performances.

Secondly, it provides schools and their communities with comparisons of their students' performances in literacy and numeracy with those of students in other schools, most importantly those in schools that serve similar students. These comparisons provide information to support improvements in schools. Among schools with similar students, those achieving higher student performances can stimulate others to lift expectations of what they and their students can achieve. The schools with higher performing students can be a source of information for others on the policies and practices that produce those higher performances.

Professor Barry McGaw AO
Chair
ACARA

Find a school

Search by school name

Search by suburb, town or postcode

Sector Government
 Non-government

What's new
New features in this release of *My School* include:

- an easy-to-use profile page with key facts and figures;
- financial information for each school;
- an indication of students' literacy and numeracy achievement as they progress through school; and
- students' NAPLAN performance over a number of years.

Rys. 2. Strona startowa portalu *My School*

My School, podobnie jak strona ACARA, przeszła szereg zmian od czasu jej pierwszego wydania pod koniec stycznia 2010 roku. Zmiany te odzwierciedlają decyzje podejmowane przez Ministerstwo edukacji oraz informacje zwrotne od zainteresowanych podmiotów i grup społecznych (nauczycieli, dyrektorów, przedstawicieli rodziców oraz innych osób o odpowiednim doświadczeniu).

Chcąc poznać zakres danych publikowanych przez ACARA na stronie *My School*, musimy wpisać nazwę i adres szkoły w pierwszym wierszu i powtórzyć adres w drugim. Powinniśmy także wybrać opcję wskazującą, czy jest to szkoła rządowa, czy inna. Podaję więc na końcu publikacji kilka nazw szkół, które ułatwią samodzielnie poszukiwanie informacji, o których będzie mowa w tekście (rys. 2.).

acara

My School

Find a school Glossary More information Contact us

Bookmark this page

School profile
School finances
NAPLAN
Local schools

Endeavour Hills Secondary College, Endeavour Hills, VIC

2008 2009 2010 [School website link](#)

School comments 2009

Endeavour Hills Secondary College came into existence in January 2009 after the disaggregation of Eumemmerring Secondary College. This small school of about 330 students delivers programs to a culturally diverse cohort of Year 7 to 10 students, mainly from Doveton and Endeavour Hills. Doveton is designated as a significantly disadvantaged area in the City of Casey and the school is proud of the programs offered to cater for the needs of our diverse community which comprises about 30% students newly arrived in the country, including about 10% refugees with disrupted schooling, 4% Koorie students and 30% students from a background of a language other than English. The Endeavour Hills curriculum emphasizes literacy and numeracy and there are clear expectations of student behaviour e.g. policies around school uniform, respect for learning and teaching, anti-bullying and harassment. Students are provided with programs designed to promote engagement and learning, including the ESL and Bridging Programs, the Year 10 Pathways Program and the Instrumental Music and Student Leadership Programs. Endeavour Hills delivers a strong Personal Values Education Program based on the nationally recognised You Can Do It! Program. Staff at this school believe that every child can learn. [School website link](#)

School facts 2010		Student background 2010	
School sector	Government	Index of Community Socio-Educational Advantage (ICSEA)	
School type	Secondary	School ICSEA value (Provisional)	924
Year range	7 - 10	Average ICSEA value	1000
Total enrolments	328	Data source	Parent information
Location	Metropolitan	Distribution of students	
		Bottom quarter	Middle quarter
		57%	22%
		16%	4%
		25%	25%
		25%	25%

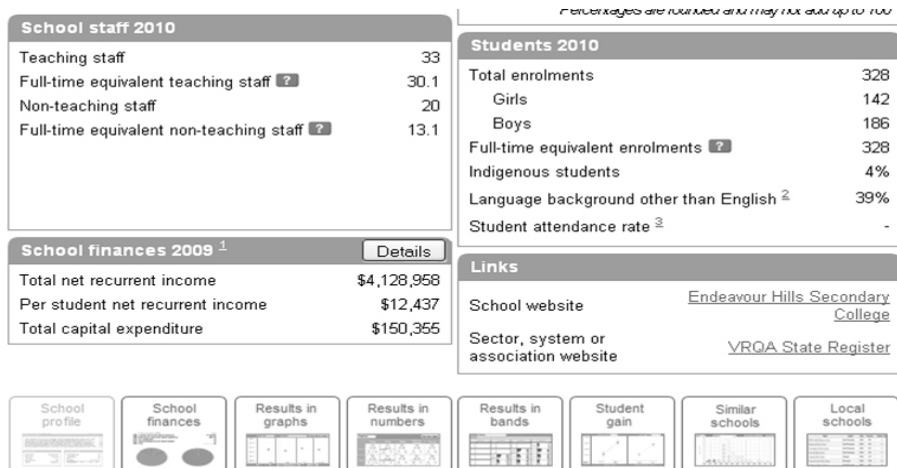
Percentages are rounded and may not add up to 100

Rys. 3. Fragment informacji ze strony startowej *My School* dla szkoły średniej

Bezpośrednio ze strony głównej można wejść na podstrony informujące o wynikach testów NAPLAN lub stronę internetową danej szkoły (link).

Strona internetowa wybranej szkoły zawiera rozszerzoną informację o szkole, losach absolwentów oraz wyniki egzaminów NAPLAN za lata 2008, 2009, 2010, a także – co jest bardzo ważne – komentarze do wyników nadesłane przez szkołę. Dowiadujemy się, kiedy szkołę utworzono, jakiego typu jest szkoła, które lata nauki uczniów obejmuje, jakie dodatkowe zajęcia oferuje; poznajemy jej lokalizację (metropolitarna, w pobliżu lub na odludziu). Szkoły w pobliżu (*Local schools*) to szkoły w odległości do 80 km. Poznajemy liczbę uczniów z podziałem na chłopców i dziewczęta; procent uczniów posługujących się językiem innym niż angielski australijski; liczbę nauczycieli i innych pracowników szkoły z rozróżnieniem zatrudnienia pełnoetatowego i niepełnoetatowego; strukturę finansowania szkoły i koszty jej funkcjonowania na 1 ucznia; wartość średniego indeksu socjalno-ekonomicznego dla szkoły oraz jego rozkład według kwartyli.

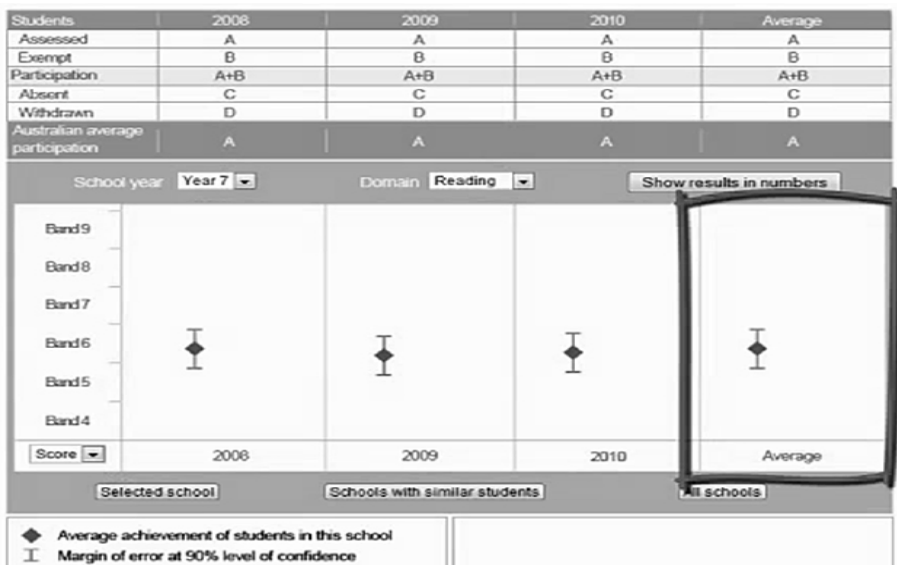
Na dole ekranu startowej strony internetowej znajduje się zestaw 8 ikon (rys. 4.). Po dwukrotnym kliknięciu na ikonę (i cierpliwym wyczekaniu) następuje łatwy dostęp do kolejnych stron (*School profile, School finance, Results in graphs, Results in numbers, Results in bands, Student gain, Similar schools, Local schools*).

¹ Data presented on this website should be read in conjunction with the notes and caveats provided
² Proportion of students at time of NAPLAN testing
³ For Victorian government schools this data is calculated using Prep to Year 12 data for the previous, full year and is not directly comparable to others

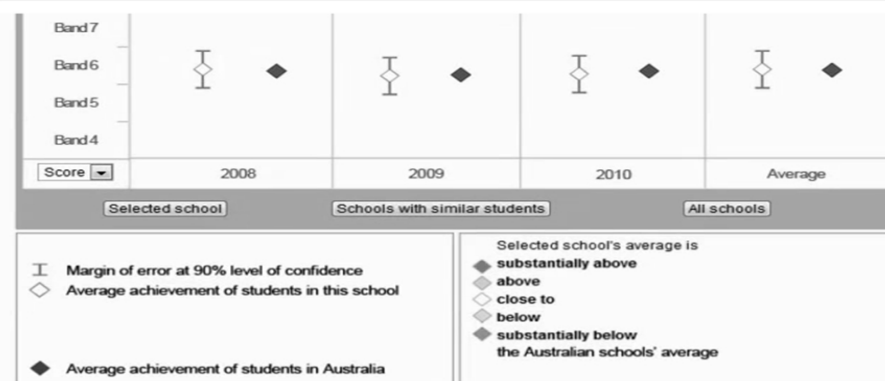
Rys. 4. Startowa strona informacji o szkole i wynikach nauczania

Poniżej przedstawiono kilka przykładów wykresów i zestawień tabelarycznych.

Rys. 5. Rezultaty testów po 7 latach nauki (wybór z menu), z przedziałem ufności 90%; Sprawdzana umiejętność – Czytanie (wybór z menu). Trzy kolejne lata: 2008, 2009, 2010 i średni wynik szkół w Australii (w ramce)

NAPLAN results

Rys. 6. Jeżeli chcemy odczytać dokładny wynik szkoły na tle innych, naciskamy (All schools). Kolory różnicują na wyniki średnie (biały); powyżej średniej – zielony, istotnie powyżej średniej (ciemnozielony); Niżej średnie – różowy; istotnie poniżej średniej (czerwony)

W prezentacji wyników na stronie *My School* wykorzystano ekrany graficzne, które umożliwiają porównanie wyników uczniów w każdej ze sprawdzanych umiejętności ze szkołami, które pracują w statystycznie podobnych środowiskach społeczno-ekonomicznych. Kolorowe symbole używane są do wyświetlenia różnicy między szkołami podobnymi oraz średnim wynikiem wszystkich szkół w Australii.

Results in numbers

The National Assessment Program - Literacy and Numeracy (NAPLAN) assesses all students in Australian schools in Years 3, 5, 7 and 9. Visit the NAPLAN website.

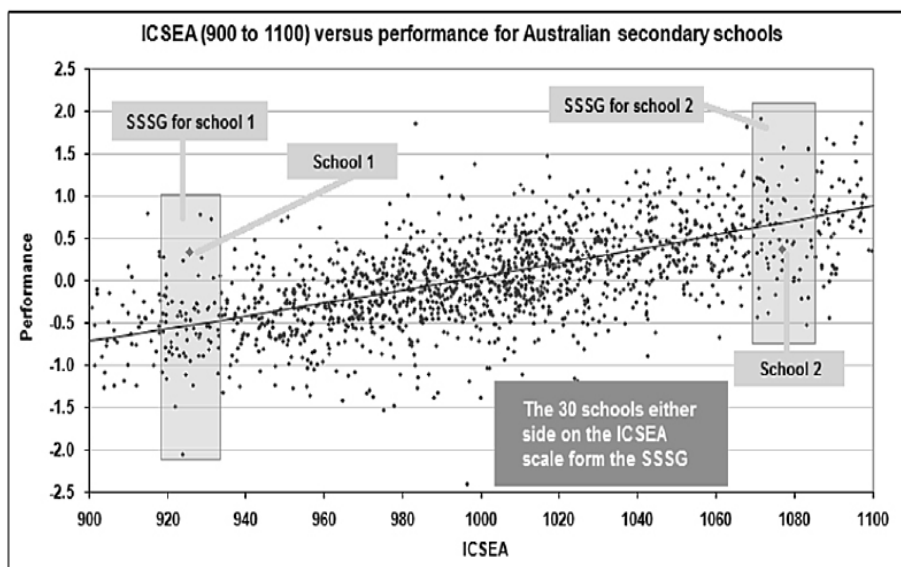
The chart below displays average NAPLAN scores for each domain in 2008, 2009 and 2010. The selected school's scores are displayed in blue. Also displayed are average scores for statistically similar schools (SIM) and all Australian schools (ALL). The coloured bars indicate whether the selected school's scores are above (green) or below (red) the other scores.

	2008		2009		2010					
	Change colour						Show results in graphs			
	Reading		Writing		Spelling		Grammar & Punctuation		Numeracy	
Year 7	538 521 - 555		553 536 - 570		571 554 - 588		542 525 - 559		588 571 - 605	
	SIM 572 559 - 585	ALL 546	SIM 554 541 - 567	ALL 533	SIM 562 549 - 575	ALL 545	SIM 561 548 - 574	ALL 535	SIM 578 565 - 591	ALL 548
	587 570 - 604		577 560 - 594		614 597 - 631		576 569 - 593		649 632 - 666	
Year 9	603 591 - 580		594 582 - 606		595 583 - 607		599 587 - 611		614 602 - 626	
	SIM 603 591 - 580	ALL 580	SIM 594 582 - 606	ALL 569	SIM 595 583 - 607	ALL 576	SIM 599 587 - 611	ALL 574	SIM 614 602 - 626	ALL 589
	587 570 - 604		577 560 - 594		614 597 - 631		576 569 - 593		649 632 - 666	

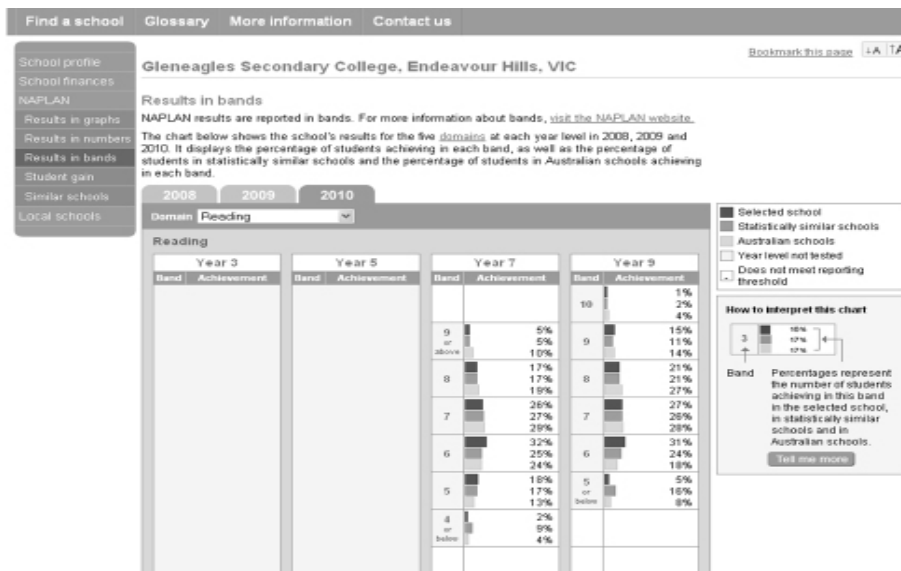
Average achievement of students in this school
 SIM Schools serving students from statistically similar backgrounds
 ALL Australian schools' average
 Student population below reporting threshold
 Year level not tested

Selected school's average is
 ■ substantially above
 ■ above
 □ close to
 ■ below
 ■ substantially below these schools' average

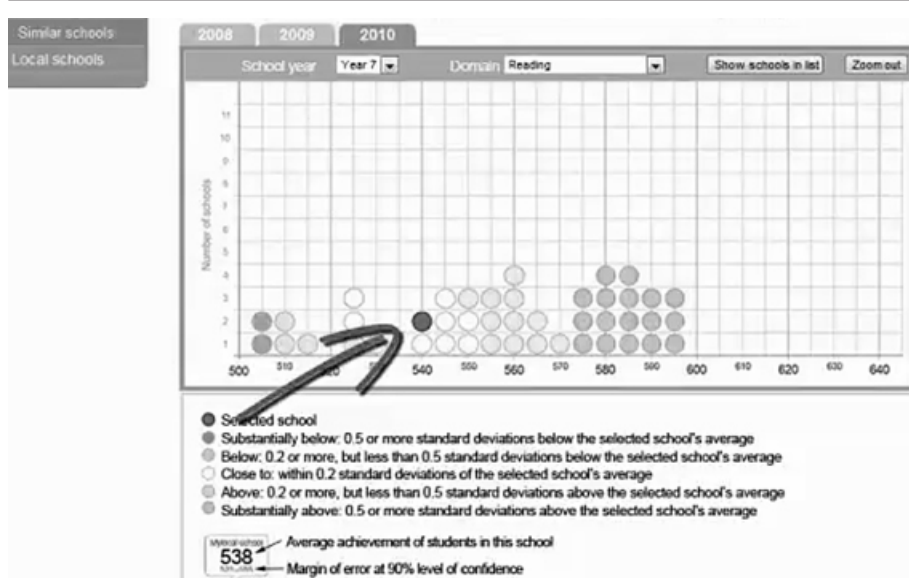
Rys. 7. Rezultat szkoły w każdej ze sprawdzanych umiejętności na tle szkół podobnych i wszystkich w Australii

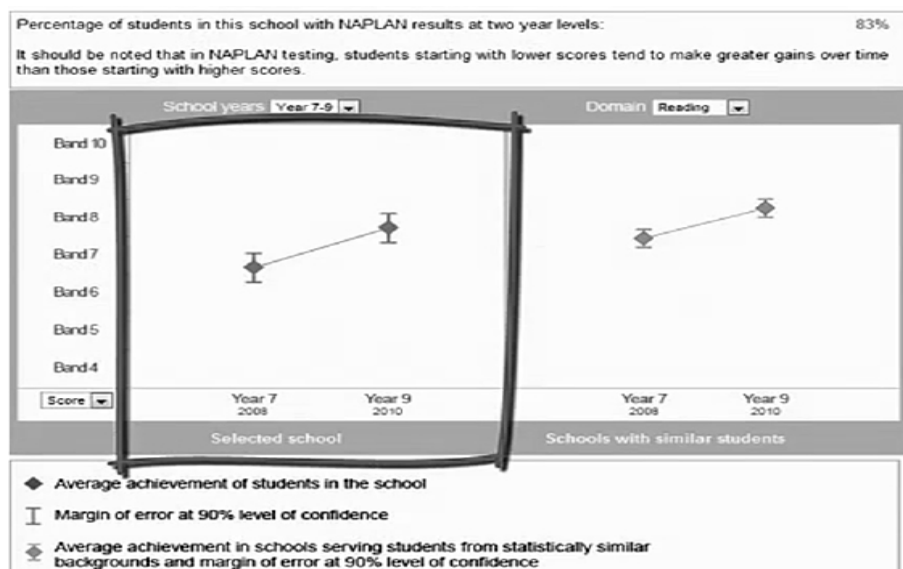
Rys. 8. Statystycznie podobne grupy szkół. Źródło: *Guide to under standing ICSEA*, s. 4

Rys. 9. Wyniki procentowe uczniów na poszczególnych poziomach umiejętności w zakresie umiejętności czytania w roku 2010. Dla każdego poziomu umiejętności (opisanego od 4. do 10. roku nauki) pokazano procentowy udział uczniów analizowanej szkoły, poniżej procentowy wynik dla grupy szkół podobnych do analizowanej szkoły pod względem socjalno-ekonomicznym i jeszcze niżej dla wszystkich uczniów w Australii.

Rys. 10. Kółka obrazują szkoły. Odczytujemy dokładny wynik szkoły w skali (0-1000). Kolorami zaznaczono różnice mierzone wartością odchylenia standardowego. Położenie kółek wskazuje na wyniki podobne dla grupy szkół (0,2 do -0,2 sd); wyniki niższe grupy szkół – na lewo w granicach od -0,2 do -0,5sd i dużo niższe poniżej (0,5 sd), wyniki wyższe (0,2- 0,5 sd) i dużo wyższe (powyżej 0,5 sd) niż w analizowanej szkole.

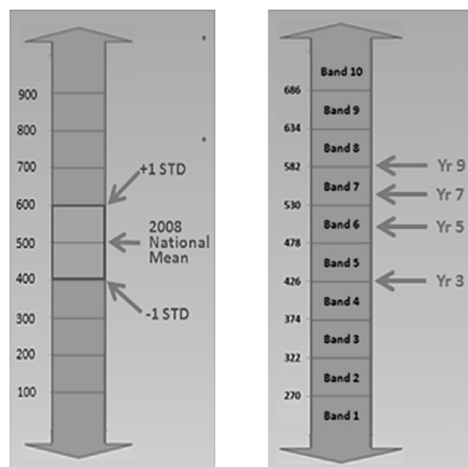
Rys. 11. Wzrost umiejętności uczniów między kolejnymi latami nauki

Dane z 3 lat dają możliwość skupienia się na dostrzegalnych trendach jakości pracy w każdej dziedzinie umiejętności objętych badaniem testowym NAPLAN. Dla niektórych szkół podano także informację na temat wzmocnienia wyników uczniów (zysk) na podstawie 2 pomiarów dla tego samego ucznia w roku 2008 i 2010, czyli np. po 5. i 7. roku nauki. Wynik każdej szkoły mogą rodzice porównać z gotową listą 20 lokalnych szkół, dla których znajdują ujednoliconą pod względem struktury informację.

Umowna skala wyników pomiaru

Wyniki każdego testu skalowane są za pomocą modelu Rsacha, co oznacza, że uczniom nie są komunikowane wyniki surowe (np. w punktach, procentach jak w Polsce). Wyniki uczniów oraz szkół generowane są metodą *weighted likelihood estimates* (WLE), a następnie przekształcane do skali o średniej 500 i odchyleniu standardowym 100. Zrównywaniu podlegają nie tylko wyniki egzaminów NAPLAN z kolejnych lat, ale także wyniki są zrównywane pionowo (*vertical saling*), czyli istnieje możliwość bezpośredniego porównania wyników uczniów na różnych poziomach kształcenia. Wyniki na poziomie poszczególnych stanów oraz wyniki ogólnonarodowe uzyskiwane są dzięki metodologii *plausible values*².

Dla arbitralnej 10-poziomowej (stopniowej) skali osiągnięć uczniów odpowiadającej rozszerzającym się umiejętnościom uczniów przez cały cykl kształcenia szkolnego przyjęto skalę punktową od 0 do 1000, przy średniej 500 i sd.100, co oznacza, że 68,8% wyników uczniów mieści się w przedziale między 400-600. Przejście z jednego stopnia na wyższy związany jest z różnicą 52 punktów, np. 270 punktów (początek 2 stopnia skali) + 52 = 322 (początek stopnia trzeciego) itd. Stopień 10. powyżej 686 punktów.

Rys. 12. Ilustracja skali wyników pomiaru. Po prawej stronie przykładowo zaznaczono średnie wyniki według roczników dla uczniów stanu Victoria

² A. Pokropek, Zrównywanie wyników egzaminów zewnętrznych w kontekście międzynarodowym (w tym tomie).

Podczas pomiaru wyników osiągniętych przez uczniów w teście NAPLAN **średnia arytmetyczna** jest używana do reprezentowania danych dla grup uczniów. Średnie NAPLAN przedstawiono na poziomie roku nauki, szkoły jako całości i krajowych populacji uczniów. Skala ta została zastosowana dla każdej ze sprawdzanych umiejętności osobno.

Do raportowania wyników NAPLAN na każdym poziomie nauczania (3, 5, 7, 9 klasy) jest wykorzystywanych sześć stopni opisów osiągnięć. Każdemu opisowi umiejętności odpowiada waga NAPLAN (wynik standaryzowany), która jest tak skonstruowana, że każdy wynik przedstawia ten sam poziom realizacji w czasie, np. wynik 700 w czytaniu będzie miał takie samo znaczenie w 2012 roku co w roku 2010. Dzięki temu istnieje możliwość monitorowania zmian umiejętności uczniów w szkołach w zakresie czytania, pisania, liczenia w czasie. W stanie Victoria jest stosowana 5-stopniowa skala:

A – advanced, czyli znacznie wybiegający ponad wymagany program,
B – wybiegający ponad wymagany program,
C – consistent, czyli na wymaganym poziomie,
D – poniżej wymaganego poziomu wymagań,
F – failed, czyli nie osiągnął żadnego z możliwych poziomów.

Jest to szczególnie ważne do oceny najzdolniejszej grupy uczniów, a jednocześnie daje możliwość zwrócenia szczególnej uwagi na grupę uczniów, którym nie udało się osiągnąć uzgodnionych minimalnych norm krajowych.

Zastosowanie pionowych skal toruje drogę do wielu zaawansowanych analiz osiągnięć uczniów, takich jak wzrost umiejętności uczniów w czasie.

Wyniki szkół są podawane z przedziałem ufności (*Confidence interval*), czyli zastrzeżeniem, że dane dla szkół mogą podlegać różnego rodzaju błędom pomiaru i błędom próbkowania. Możliwy rozmiar tego błędu ocenia się i wykorzystuje do stworzenia przedziału ufności wokół wielu postaci danych. Przyjęty przedział ufności 90% oznacza zakres, który może uchwycić prawdziwą wartość, do określonego poziomu zaufania. Innymi słowy, można być w 90% pewnym, że wolna od błędów liczba mieści się w zakresie przedziału ufności.

Uczniowie, którzy nie byli w szkole podczas testowania (Absent), np. z powodu choroby, są traktowani jako nieobecni, a ich wynik nie wchodzi do badań. Prawo do zwolnienia (Except) z pisania testów mają uczniowie z upośledzeniem w stopniu ciężkim lub funkcjonalnie niepełnosprawni oraz uczniowie, którzy przybyli z innych krajów i uczą się angielskiego mniej niż rok. Zwolnienie nie jest automatyczne. Rodzice mogą zdecydować o zwolnieniu lub przystąpieniu dzieci do egzaminów. Zwolnieni uczniowie nie są uwzględniani przy obliczaniu średnich wyników dla szkoły. Nie są także prezentowane wyniki szkół, w których przystąpiło do egzaminu mniej niż 5 uczniów. Wszystkie szczegóły dotyczące terminów określających rodzaj informacji publikowanych znajdziemy na stronie internetowej My School w zakładce Glossary.

Stwarzanie warunków do rozwoju osiągnięć ucznia jest naczelnym zadaniem każdej szkoły, ale ocena jakości pracy szkoły zyskuje na trafności, jeżeli podamy oprócz wyników egzaminów także informacje o cechach społeczno-ekonomicznych charakterystycznych dla każdej szkoły.

W porównaniach szkół prezentowanych na portalu *My School* kluczowe jest uwzględnienie różnic między szkołami pod względem pochodzenia społeczno-ekonomicznego uczniów, mierzonego indeksem ICSEA (*Index of Advantage*). Indeks ten bierze pod uwagę **charakterystyki uczniów** danej szkoły, a dokładnie wykształcenie i zawód rodziców (odpowiednio 8 oraz 5 kategorii). Informacje te zbierane są od uczniów i rodziców w momencie zapisywania do szkoły (bezpośrednio) oraz uzupełniane charakterystykami szacowanymi dla danej okolicy przez australijskie urzędy statystyczne (pośrednio). Do wygenerowania danych dla wartości szkoły ICSEA używa się przeciętnie 225 gospodarstw domowych.

Dodatkowo, przy obliczaniu indeksu uwzględniana jest **informacja na poziomie szkoły**: oddalenie od większych ośrodków miejskich, procent uczniów aborygeńskich, a także procent uczniów, którzy posiadają rodziców z niskim wykształceniem, posługujących się w domu innym językiem niż angielski. Dla wartości ICSEA w Australii przyjęto wartość 1000 jako jedną ze średnich miar (**mediana**), co wynika z nierównomiernego rozłożenia wartości wszystkich szkół, a więc różnorodności populacji uczniów.

Warto także wspomnieć, że od 15 lat istnieje na rynku edukacyjnym Australii firma edukacyjna SREAMS pomagająca szkołom wykonywać analizy statystyczne poprzez wyprodukowanie oprogramowania (Analizator APA), które pozwala m.in. identyfikować uczniów, którzy podczas egzaminu osiągają **oczekiwany poziom umiejętności**; uczniów, którzy są **o rok i więcej powyżej** oczekiwanego poziomu umiejętności oraz uczniów, którzy są **poniżej rok i więcej** od oczekiwanego poziomu umiejętności. Oprogramowanie pozwala także prezentować trend poziomu umiejętności uczniów i szkół między kolejnymi latami szkolnymi oraz rozwiązywalność zadań w szkole, wskazując na te, które są w szkole szczególnie dobrze wykonane, i na te, które wykonano szczególnie słabo.

Krajowy raport wyników

Krajowy raport z wyników egzaminów NAPLAN jest publikowany przez Radę Ministerialną ds. Edukacji, Early Childhood Development i Spraw młodzieży (MCEECDYA). Wyniki do wiadomości publicznej przedstawiane są w dwóch etapach. Pierwsze, skrócone raporty z wynikami po majowych egzaminach ukazują się we wrześniu. Są przeznaczone przede wszystkim dla rodziców. Raport pokazuje wyniki szkoły na każdym poziomie nauki (klasy 3, 5, 7, 9), każdej ze sprawdzanych umiejętności, poziomu wymagań (1-10). W drugim etapie (później) publikowany jest Krajowy Raport (45-50 stron), który zawiera szczegółowe wyniki według płci, statusu ludności rdzennej, ludności posługującej się językiem innym niż angielski, statusu, i zawodu rodziców, wykształcenia rodziców i lokalizacji metropolitarnych, wojewódzkich, odległych od wielkich miast i bardzo odległych. Raport składa się wyłącznie z zestawień tabelarycznych i wykresów oraz krótkiej, dwustronicowej instrukcji, jak czytać raport. Na stronie internetowej National Assessment Program Literacy and Numeracy http://www.naplan.edu.au/reports/reports_landing_page.html są dostępne filmy, które objaśniają znaczenie skal dla indywidualnych wyników uczniów i szkół, ułatwiając ocenę wyników.

Szkolne roczne raporty

Strukturę i zakres szkolnego rocznego raportu przedstawię na podstawie raportu *Dandenong North Primary School* przede wszystkim ze względu na fakt, że wszystkie powstają na podstawie tych samych narzędzi badawczych, są generowane automatycznie i uzupełniane komentarzami. Raport obejmuje 14 zagadnień. Rozpoczyna się od przedstawienia szkoły i jej uczniów oraz rezultatów przyjęć. Następnie omawiane są wyniki badań ankietowych rodziców na temat zadowolenia ze szkoły oraz satysfakcji nauczycieli z rezultatów pracy. Dalej prezentowana jest jakość, stabilność/ braki kadrowe. Szkolne raporty uwzględniają wyniki nauczania na podstawie ocen postępów dokonanych przez nauczycieli dwa razy w roku wskazując na procentowy udział uczniów na poziomie oczekiwanym lub powyżej/poniżej minimalnych norm krajowych (VELS) oraz wyniki zewnętrznych testów NAPLAN wraz z komentarzami nauczycieli. Zwrócono także uwagę na pracę z uczniami niepełnosprawnymi i upośledzonymi, wykorzystując alternatywne kryteria oceniania, a postępy prezentując opisowo, nie liczbowo.

Kolejnym zagadnieniem, jakie występuje w raportach, to ocena zaangażowania uczniów i ich samopoczucie, co według opinii dyrekcji szkół ma znaczny wpływ na utrzymanie stosunkowo niskiego poziomu absencji. Poziom absencji każdego ucznia jest mierzony liczbą nieobecnych dni w szkole przez wszystkie poziomy nauczania.

Równie ważna jest opinia rodziców o zaangażowaniu uczniów i opinia uczniów o współpracy z pracownikami. Dużą uwagę przywiązuje się także do opinii uczniów i rodziców do tego, w jaki sposób szkoła przygotowuje uczniów do przejścia na wyższy poziom edukacyjny. Oprócz opinii wyrażanych na podstawie jednolitych ankiet dla rodziców, uczniów i pracowników szkół szkolny raport ma dwie sekcje opcjonalnie wypełniane przez szkołę: jedna przez dyrekcję szkoły i jedna przez przewodniczącego Rady Szkoły. Zalecana liczba słów każdej z tych sekcji wynosi 200.

W podanym tekście mogą znaleźć się kluczowe decyzje, wydarzenia i osiągnięcia szkoły. Pełny raport dostępny jest na stronie <http://dandenongnorthps.vic.edu.au/about-us/3/accountability/12867/>.

Co w pomiarze ma największe znaczenie?

W Australii duży odsetek uczniów osiąga postępy na poziomie minimalnych standardów pisania i liczenia. Uczniowie ci są rozproszeni po różnych systemach edukacyjnych Australii. Istnieje kilka szkół, które nie mają słabszej grupy uczniów i zapewniają otrzymanie lepszej edukacji. Pomimo systematycznego wzrostu nakładów finansowych przez lata wyniki uczniów nie ulegają zmianie (Tomson & De Bortoli, 2008). Moralny imperatyw społeczny nakazuje poprawić wyniki 30% uczniów na poziomie 9. roku nauki. Wzrost nakładów ma służyć temu celowi. W drodze do osiągnięcia tego celu nakazuje się nauczycielom zadbać o rozwój każdego ucznia. Temu celowi służy m.in. Narodowy Program Oceny umiejętności czytania, pisania oraz umiejętności liczenia, a także publiczna prezentacja wyników egzaminów w szkołach.

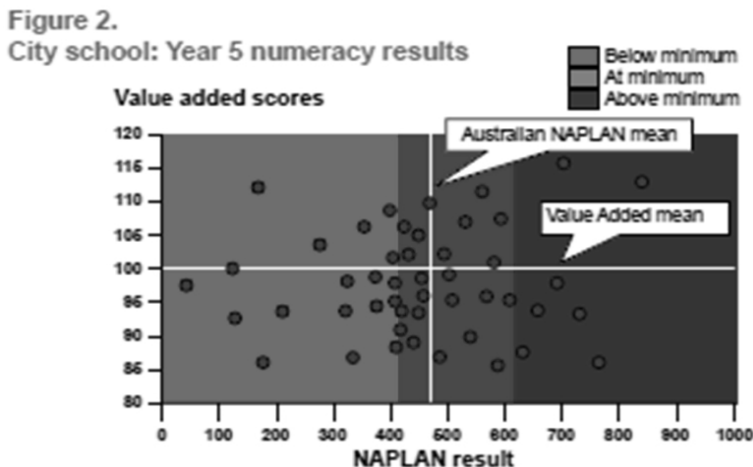
Dostrzeżono jednak niedoskonałość dotychczasowych informacji o wynikach kształcenia w szkołach poprzez wyniki egzaminów w dotychczasowej postaci, podkreślając jej silny związek z cechami indywidualnymi uczniów i społeczno-ekonomicznymi rodziców.

Może to prowadzić do błędnych wniosków dotyczących efektywności nauczania w szkołach i dyskryminacji szkół skupiających uczniów o niższym statusie społeczno-ekonomicznym społeczności lokalnych. Z tych powodów, powołując się na wzory zagraniczne w tym m.in. polskie (Jakubowski, 2008), władze przygotowują nauczycieli i społeczeństwo do wprowadzenia nowej miary efektywności nauczania *edukacyjnej wartości dodanej* jako miary postępu, jaki czynią uczniowie w szkołach. Równocześnie oczekują od dyrektorów szkół, że potrafią wskazać umiejętności i grupy uczniów, z którymi należy realizować skutecznie programy zapewniające ich rozwój.

W 45-stronicowej publikacji GRATAN Instytutu pt. *Measuring What Matters: Student Progress* dr. Ben Jensen (2010) zachęca i przekonuje o potrzebie zastąpienia dotychczasowych miar *wskaźnikiem wartości dodanej*, a więc tym, który jest ukierunkowany na postępy uczniów. Uważa tę miarę za rzetelniejszą, a w działaniu za bardziej skuteczną i sprzyjającą poprawie nauczania i wychowania w szkole. Dotychczasowa forma prezentacji wyników według niego służy bardziej celom politycznym i tworzeniu tabel rankingowych niż prowadzi do postępów uczniów. Cały szereg czynników mających wpływ na wyniki leży poza kontrolą szkoły (stan rodzinny, wychowanie w rodzinie, kraj pochodzenia, środowiska imigracyjne, preferencje językowe itp.). Początek drogi reform prowadził do wzrostu przejrzystości wyników i stwierdzenia, że złe wyniki nie będą dłużej ukrywane i tolerowane. Dowiedziono także, że wzrost nakładów inwestycyjnych o 41% w latach 1995-2006 (OECD 2007) nie spowodował wzrostu wyników australijskich uczniów w badaniach międzynarodowych. Autor publikacji przekonuje, że dodatkowe inwestycje w szkołach nie poprawiają edukacji uczniów szczególnie tych najbardziej potrzebujących i że to właśnie edukacyjna wartość dodana winna stać się ważnym punktem odniesienia w ocenie jakości szkół i stać się podstawą ich kategoryzacji. Rozwojowe kroki szkół powinny być jawne tak samo jak dodatkowe wsparcie, które otrzymają te szkoły. Autor podkreśla znaczenie autonomii szkół, w tym szczególnie roli dyrektora jako odpowiedzialnego za tych, których zatrudnia i efekty ich pracy z uczniami. Podkreślono, że to właśnie indywidualni nauczyciele mają największy wpływ na rozwój uczniów, a dyrektorzy winni mieć wpływ na to, kto uczy w ich szkołach.

Autor wspomina, że *edukacyjna wartość dodana* może być wyliczana za pomocą statystycznego modelu regresji porównującego wyniki każdego ucznia do postępów innych uczniów z tego samego poziomu początkowego osiągnięć. Wartość dodana liczona według tego modelu jest miarą względną z sumą zerową dla ogółu uczniów, dodatnim wynikiem wskazującym na szkoły pracujące efektywniej niż inne i ujemny wynik wskazujący, że szkoły osiągnęły mniejszą efektywność nauczania niż szkoły, które na wejściu posiadały podobnych pod względem potencjału uczniów. Przewidując trudności w przedstawieniu negatywnych wyników i być może wrażenia, że uczniowie cofają się w rozwoju,

zaleca się, aby średnią dla szkoły zastąpić inną skalą ze średnią nie „0”, a „100”. Szkoły nie mogłyby mieć ujemnych wartości EWD, miałyby wyniki poniżej 100. Podobne zmiany zostały wprowadzone w Anglii w celu zmniejszenia nieporozumień w tej sprawie (Ray, 2007).

Rys. 13. Prezentacja dwóch miar jakości nauczania – wyników testów NAPLAN i edukacyjnej wartości dodanej dla szkół miejskich po 5. roku nauki z matematyki

Prezentując wyniki szkół, można wyróżnić co najmniej sześć kategorii szkół w każdej ze sprawdzanych kategorii umiejętności (*czytanie, pisanie...*).

Zespół specjalistów podejmujących współpracę z OECD ma nadzieję, że uda się zastąpić dotychczasowe informacje o wynikach szkół prezentowane na stronie *My School* informacją o wskaźniku *edukacyjnej wartości dodanej*. Prace w tym kierunku zmierzające winny doprowadzić do łatwego dostępu do tych danych EWD przez dyrektorów i nauczycieli poprzez przyjazny dla użytkownika system informatyczny. Dyrektorzy szkół i ich nauczyciele mogliby promować skuteczne metody nauczania i programy, które mają największy wpływ na poprawę postępów w nauce, tym bardziej, że największe różnice w wynikach nauczania występują nie między szkołami (18%) i regionami (0,6%), a wewnątrz szkół (81%). W nawiasie podano procentowy udział wariancji wyjaśniającej to zróżnicowanie. Zwrócono uwagę, że duże zróżnicowanie wyników wewnątrz szkół jest słabo skorelowane z warunkami społeczno-ekonomicznymi, sugerując, że w szkołach istnieją inne czynniki decydujące o tym (Thomas & de Bortoli, 2008).

Ważnym argumentem za wprowadzeniem nowego wskaźnika efektywności pracy szkół jest niewielki dodatkowy koszt związany z zatrudnieniem niewielkiej grupy osób, które są w stanie przekształcić wyniki egzaminów na bardziej wartościowe informacje. Cała struktura niezbędna do uzyskania danych jest już gotowa.

Podsumowanie

W niniejszym artykule przedstawiono najważniejsze zagadnienia związane z funkcjonowaniem systemu edukacyjnego w Australii oraz sposobami informowania społeczeństwa o funkcjonowaniu szkół

i wynikach nauczania. Przedstawiono zakres treści informacji ogólnie dostępnych i sposoby graficzne prezentacji wyników, które są udostępniane społeczności. Jest to możliwe dzięki współpracy różnych urzędów państwowych i firm komercyjnych, z którymi władze oświatowe współpracują celem zebrania danych, przetworzenia i udostępnienia. Ważnym, niespotykanym jeszcze u nas rozwiązaniem jest m.in. zestawienie danych o wynikach uczniów z danymi społeczno-ekonomicznymi ich rodzin i społeczności lokalnej przygotowanych przez konsorcja z innymi informacjami o szkole (np. uczniowie, kadra, budżet), komentarzami nauczycieli oceniających rezultaty własnej pracy z czynniami w wielu dziedzinach działalności szkoły, a także pokazanie średniej liczby dni nieobecności uczniów w szkole podczas całego wieloletniego procesu edukacyjnego oraz losów absolwentów szkół.

Prowadzenie serwisu informacyjnego za pomocą strony *My School* ma służyć m.in. promowaniu wyboru szkoły przez rodziców. Władze liczą także na większe zaangażowanie rodziców we współpracę ze szkołą, o której mają szeroką informację. W opinii B. Jensen, dzięki stronie *My School* inspektorzy uzyskują dużo więcej wiarygodnych informacji służących ocenie standardów funkcjonowania szkół niż to było wcześniej możliwe.

Autorka artykułu podziela opinię ekspertów o niewielkiej wartości wymieniaania szkół o niskich wynikach głównie z intencją zawstydzenia ich (jak to czynią często media także w Polsce, starając się wyrazić jakość szkół za pomocą jednego pomiaru lub jednej wartości).

Szkoły nie odnoszą sukcesów w każdym wymiarze jakości edukacyjnej jednakowo. Toteż informacja o poszczególnych szkołach powinna być jak najbardziej zróżnicowana oraz szczegółowa.

Cały proces ewaluacji jest wartościowszy, jeżeli wszyscy uczestnicy procesu oceniającego jakość pracy szkół mają do dyspozycji zarówno wartościowe dane ilościowe, jak jakościowe w celu wypracowania kompletnego obrazu szkoły i tworzenia stymulujących warunków do nakreślenia planu jej rozwoju. Pamiętać jednak należy, że ważnym elementem każdej informacji jest jej jasność i dostępność. Jeżeli nauczyciele lub rodzice nie czytają lub nie rozumieją informacji, systemy publikacji mają małą wartość. ACARA dba nie tylko o poinformowanie społeczeństwa za pomocą mediów o przekazaniu wyników egzaminów w szkołach za pomocą platformy internetowej <http://www.MySchool>, ale przy pomocy krótkich filmów i prezentacji instruuje, jak należy te dane odczytywać. W trakcie przygotowywania artykułu starano się zgromadzić przykłady takich materiałów.

Bibliografia:

1. <http://www.pacific-center.net/edukacja/system>
2. http://www.lexis.edu.pl/australia_nauka.html
3. <http://www.myschool.edu.au>
4. <http://www.acer.edu.au> (Australijska Rada Badań Edukacyjnych)
5. http://www.naplan.edu.au/reports/reports_landing_page.html
6. http://www.acara.edu.au/verve/_resources/Guide+to+understanding+ICSEA.pdf
7. <http://www.acara.edu.au>
8. <http://www.sreams.com.au>
9. <http://www.dpc.vic.gov.au/SharedFuture>
10. <http://dandenongnorthtps.vic.edu.au/about-us/3/accountability/12867/>
11. http://vit.vic.edu.au/content.asp?Document_ID=241
12. <http://www.Aeufederal.org.au/Media/MediaReleases/2009/1711.pdf>
13. *National Assessment Program Literacy and Numeracy NAPLAN. Summary Report 2010. Years 3, 5, 7 and 9 National Results in Reading, Writing, Language Conventions and Numeracy.*
14. School website: Gleneagles Secondary College.
15. Jensen B., 2010, *Measuring What Matters: Student Progress*, Grattan Institute (na zakończenie 5 stron spisu literatury).
16. Petegen P., Vanhooof J., Daems F., Mahieu *Publishing Information on Individual Schools?*, Educational Research and Evaluation, Vol.11, No.1. February 2005, pp.45-60.
17. *Guide to understanding ICSEA*, Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority 2011.
18. Niemierko B., 2008, *Czy egzaminy zakłócają pracę nauczyciela* [w:] *Uczenie się i egzamin w oczach nauczyciela*, PTDE Opole - Kraków .

Przykładowe nazwy szkół potrzebne do zalogowania się na stronie *My School*:

- Dandenong North Primary School, Dandenong, VIC, 3175 (szkoła podstawowa)
- Gleneagles Secondary College, Endeavour Hills, VIC, 3802 (szkoła średnia państwowa)
- Melbourne High School, South Yarra, VIC, 3141 (najlepsza państwowa szkoła średnia dla chłopców)
- Mac Robertson Girls High School, Melbourne, VIC, 3004 (najlepsza państwowa średnia szkoła dla dziewcząt)
- Nossal High School, Berwick, VIC, 3806 (jedna z wysoko notowanych szkół państwowych koedukacyjnych)
- Melbourne Grammar School – Wadhurst, Melbourne, VIC, 3000 (szkoła średnia prywatna)
- Nazareth College, Noble park North, VIC, 3174 (szkoła średnia prywatna)
- Wesley College, Melbourne, VIC, 3004 (szkoła średnia prywatna)